

„Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo X-B (Avinyonet del Penedés-Sant Sadurní d'Anoia)” (CCI N° 2001.ES.16.C.PT.008)

„Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo XI-A y XI-B (Sant Sadurni d'Anoia-Gelida)” (CCI N° 2001.ES.16.C.PT.009) oraz

„Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo IX-C” (CCI N° 2001.ES.16.C.PT.010

— tytułem żądania ewentualnego — częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie dotyczącym korekt zastosowanych w odniesieniu do zmian wynikających z przekroczenia progów emisji hałasu (pododcinek IX-A), ze zmiany PGOU (ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Santa Oliva (pododcinek IX-A) oraz z różnic w warunkach geotechnicznych (pododcinki X-B, XI-A, XI-B et IX-C), skutkujące zmniejszeniem kwot korekt do 2 348 201,96 EUR;

— w każdym razie obciążenie pozwanej instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja zmniejszyła wymiar pomocy początkowo przyznanej z Funduszu Spójności na ww. etapy projektu ze względu na to, że doszło do nieprawidłowości przy stosowaniu rozporządzenia o zamówieniach publicznych.

W opinii Królestwa Hiszpanii należy stwierdzić nieważność tej decyzji z trzech różnego rodzaju powodów:

- a) naruszenie art. 8 ust. 2 załącznika II rozporządzenia nr 1164/94⁽¹⁾ ze względu na to, że Komisja wydała tę decyzję nie dotrzymując terminu trzech miesięcy od zorganizowanego przez nią przesłuchania;
- b) naruszenie art. 20 ust. 2 lit. f) dyrektywy 93/38⁽²⁾ ze względu na to, że Komisja zastosowała ten przepis niewłaściwie, ponieważ udzielenie zamówienia na usługi dodatkowe różni się koncepcyjnie od przewidzianej w hiszpańskim prawie zamówień publicznych zmiany zamówienia w trakcie jego realizacji w taki sposób, iż ta zmiana nie wchodzi w zakres zastosowana dyrektywy nr 93/38.
- c) tytułem ewentualnym, naruszenie art. 20 ust. 2 lit. f) dyrektywy 93/38 ze względu na to, że spełnione zostały wszystkie przesłanki udzielenia przez władze hiszpańskie, w ramach procedury negocjacyjnej z pominięciem ogłoszeń, zamówienia na prace dodatkowe realizowane na czterech etapach projektu, których dotyczy korekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 82, s. 40).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2010 r. — ADEDY i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-541/10)

(2011/C 30/88)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Ateny, Grecja), Sp. Papaspiros (Ateny, Grecja) i Il. Iliopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat M. Tsipta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/486/WE z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zmiany decyzji 2010/320/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 14 września 2010 r. (Dz.U. L 241, s. 12);

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/320/WE z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 11 czerwca 2010 r. (Dz.U. L 145, s. 6);

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej 2010/486/WE z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zmiany decyzji 2010/320/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 14 września 2010 r. (Dz.U. L 241, s. 12) i stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/320/WE z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 11 czerwca 2010 r. (Dz.U. L 145, s. 6).

Na poparcie swojej skargi skarżący przytaczają następujące zarzuty:

Po pierwsze, skarżący utrzymują, że zaskarżone decyzje zostały wydane z przekroczeniem kompetencji przyznanych Komisji Europejskiej i Radzie w traktatach. W szczególności art. 4 i 5 traktatów [TUE] wprowadziły zasadę pomocniczości i proporcjonalności. Ponadto art. 5 ust. 2 traktatów [TUE] przewiduje wyraźnie, że wszelkie kompetencje nieprzyznane Unii przez państwa członkowskie należą do państw członkowskich. Zgodnie z art. 126 i nast. traktatów [TFUE] środki, które może przyjąć Rada w ramach postępowania w związku z nadmiernym deficytem, i które mogą być zawarte w jej decyzjach, nie mogą zostać narzucone w konkretny, wyraźny i niepodlegający zmianie sposób, gdyż takie uprawnienie nie zostało przyznane Radzie w traktatach.

Po drugie, skarżący podkreślają, że zaskarżone decyzje zostały wydane z naruszeniem kompetencji przyznanych Komisji Europejskiej i Radzie w traktatach i że treść tych decyzji pozostaje w sprzeczności z traktatami. Mówiąc konkretnie, w zaskarżonych decyzjach jako podstawa prawna ich wydania zostały wskazane art. 126 ust. 9 i art. 136 traktatu [TFUE]. Tymczasem zaskarżone decyzje zostały wydane z przekroczeniem kompetencji przyznanych Komisji Europejskiej i Radzie w tych postanowieniach po prostu jako środek wykonawczy do bilateralnego porozumienia między 15 państwami członkowskimi strefy euro, które postanowiły o przyznaniu bilateralnych pożyczek, a Grecją. Niemniej jednak kompetencja Rady do wydania tego rodzaju aktu nie została ani uznana, ani przewidziana w traktatach.

Po trzecie, skarżący podkreślają, że zaskarżone decyzje, wprowadzając obniżenie płac i emerytur, naruszają nabyte prawa majątkowe skarżących i w związku z tym zostały wydane z naruszeniem art. 1 pierwszego protokołu dodatkowego do konwencji o ochronie praw człowieka.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2010 r. — XXXLutz Marken przeciwko OHIM — Meyer Manufacturing (CIRCON)

(Sprawa T-542/10)

(2011/C 30/89)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Austria) (przedstawiciel: adwokat H. Pannen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Meyer Manufacturing Co. Ltd (Hong Kong, Chiny)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2010 r. w sprawie R 40/2010-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CIRCON” dla towarów z klas 7, 11 i 21

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Meyer Manufacturing Company Limited

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „CIRCULON” dla towarów z klas 11 i 21

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, jak również naruszenie art. 76 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza uwzględniła w swej decyzji okoliczności, które nie zostały przedstawione przez innych uczestników postępowania odwoławczego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2010 r. — Nordmilch przeciwko OHIM — Lactimilk (MILRAM)

(Sprawa T-546/10)

(2011/C 30/90)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nordmilch AG (Brema, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Schneider)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lactimilk, SA (Madryt, Hiszpania)